

Og hvis interesser er det, man vil varetage? Er det de store benzinselskaber, som i de sidste 3-4 år har taget en stigende del af dagligvareomsætningen fra almindelige butikker? Det tror jeg næppe. Men fakta er, at disse selskaber har investeret store beløb i nye supermarkeder ved siden af benzinstanderne, og fakta er, at de ikke er belastet af omsætningskontrol og andre restriktioner, som rammer den mindre købmandsbutik. Og hvordan vil man administrere og kontrollere disse nye regler, som drejer sig om, at forretninger med mere end ca. 13 mio. kr. i årlig omsætning og som ligger i en jernbanestation eller i en rutebilstation, ikke må holde åbent om søndagen.

For det første må jeg spørge: Hvad er egentlig en rutebilstation? Hvordan definerer man en rutebilstation? Hvordan definerer man en jernbanestation? Hvilke konsekvenser vil det her få for en række butikker, der allerede er placeret i eller i nærheden af eller sammenbygget med stationer rundt omkring i landet?

Jeg vil bare stilfærdigt gøre ministeren opmærksom på, at hvis ministeren bevæger sig 7 minutters gang herfra over på Hovedbanegården, vil hun kunne se en række butikker, som er placeret i Hovedbanegården, og som har omsætninger, der givetvis i et meget stort omfang overskrider disse 13 mio. kr. eller i hvert fald er tæt på det. I det øjeblik, de måtte gøre det, får de et kæmpeproblem.

Ministeren ryster på hovedet, og det har hun formentlig trænet grundigt i det sidste par dage, for jeg er sikker på, at ministeren godt kan se, at der er så mange faldgruber, så mange administrative vanskeligheder, så mange kontrolproblemer ved denne lovgivning, at den i hvert fald efter min opfattelse bliver utrolig svær at administrere.

Ministeren ryster stadig på hovedet, og nu kan jeg forstå, at hun måske oven i købet mener, at det, jeg siger, er urigtigt. O.k., men hvorfor gør hun så det? Det kan selvfølgelig være, fordi hun har indsat en paragraf i sin lovgivning, som sikrer, at er der nogen som helst tvivl, så er det hende og hendes embedsmænd, der sørger for det hele. F.eks. står der i § 2, stk. 3, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler, som præciserer, hvad der forstås ved butikker beliggende på eller ved havnearealer. Det er altså embedsmænd alene, der afgør det.

Det fremgår af stk. 4, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen træffer afgørelserne i tvivls-

spørgsmål om rutebilstationer og jernbanestationer osv., og Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelser – og nu citerer jeg direkte – kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed. Det kalder jeg bemyndigelsesparagraffer, der vil noget.

Hvad med de mennesker, der har disponeret efter den gældende lovgivning? Jo, der står her, at de kan søge dispensation frem til eller til efter den 1. januar år 2000. Hvorfor skal de overhovedet søge dispensation, hvis de alligevel kan være sikre på at køre videre med deres virksomhed? Det må vel være, fordi de ikke er garanteret en sikkerhed for at kunne køre videre med deres virksomhed. Også her er det Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, der i sin ene-vældige magtfuldkommenhed afgør ethvert tvivlsspørgsmål uden mulighed for at anke.

Jeg synes, at det er en ganske alvorlig stram og unødigt restriktiv lovgivning, der præsenteres her i Folketinget på et tidspunkt, hvor Folketinget har besluttet sig for at sætte grundloven og grundlovens bestemmelser øverst på dagsordenen for at diskutere, hvordan får vi en ordentlig lov kvalitet her i huset.

Jeg skal sige om det andet forslag, at det jo på mange måder minder om de forslag, vi selv har fremsat flere gange her i Tinget, og det har vi selvfølgelig ikke nogen principielle indvendinger imod.

Så skal jeg endelig sige, at ministeren jo her har lagt op til, at vi får en lovgivning, som skal give en tænkepause, indtil vi får den store revision, og vi er naturligvis med på den store revision, som Folketinget besluttede for snart 5 år siden. Vi mener, at der er behov for en yderligere liberalisering, og vi mener, at der er en række tidsler i vores nuværende lovgivning, hvoraf det spørgsmål, vi behandler i dag, bare er en enkelt.

Spørgsmålet om havnereglen, spørgsmålet om omsætningsgrænsen og spørgsmålet om loppetorve og antikvitetsforretninger har været en meget stor sag på Fyn. Må de have åbent, eller må de ikke have åbent om søndagen? Der er en lang, lang række tilsvarende ting, som jeg synes, man i ro og mag burde sætte sig ned og diskutere med brancherne og finde fornuftige løsninger på.

Der er ingen diskussion af vores ønskeemål i denne sag. Vi har konstateret tre-fire gange, når vi har fremsat forslag om ophævelse af lukkeloven, at der er et flertal, der vil bevare en lukkelov. O.k., men lad os dog så i enighed fjer-